

Gurkan Karaman

- Őirler -

Yayın Tarihi:

22.12.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Artık Bilmiyorum

Kafamı çevirsem,
Baksam bir kez daha
Gökyüzüne mavilik salan yüzüne,
Bilirim, daha çok aşık olurum.

Konuşsam seninle,
Aklıma yazsam söylediklerini,
Şiirlere dönüştürsem onları,
Bilirim, daha çok severim.

Yüzüne gülsem,
Yüzüme gülsen ıtır ıtır,
Gördüklerim misk-ü amber sağsa,
Bilirim, daha çok özlerim.

Sevdiğini bilsem,
Bırakmam, dövüşürüm kavgamla.
Ne var ki beni sevmiyorsun.
Bilirim, daha çok üzülürüm.

Gurkan Karaman

Aşk Ne Güzel Nesne İmiş

Aşk didükleri medar-ı müheyyec imiş,
Ola bu mezherede bustan yâr gibi.

Kalb misk ile yıkanur da zebun olur imiş,
Ola aktar-ı alemde bir güzel âsâr gibi.

Odlara yaktu bu içüm taşım ne imiş,
Ola baht-ü saadet bu diyarde aşk gibi.

Vadî-i vuslata hicran hasıl olmaz imiş,
Ola aşk-ı beka bu alemde bi esrâ gibi.

Gurkan Karaman

Bilinmezlikteyim

Zifiri bir sabaha açtım gözlerimi yine,
Pencerenin önünde seni bekliyorum.
Olur ya belki çıkar gelirsin.
Yalnızlıkla zımparalanmış bu kalbime
Merhem olursun.
Ben gülümseyeceğim yine de.

Gülme yoksa başına gelir derler.
Ben sana gülsem, benim de başıma gelir misin?
Bana gülücükler versen de,
Ömrümüzü çiçeklendirdersen olmaz mı?

Gurkan Karaman

Gayya Sevgisi

Çıktık mı yine yoldan?
Ne zaman girdik ki?
Daha boyun eğemiyoruz,
Daha haddimizi bilmiyoruz...
Bu isyan neye?
Bu sitem kime?
Kedere boğan ne?
Harama secde ettiren kibir ordusu mu var?
Komutan kim?

Bildiğimiz ne var ki?
Ne öğrendik bu Araf'tan?
Amelî Araf'ta bırakmayı mı?
Neye yarar?
Kime yarar?
Borçlar çok birikti çok!
Ödemek umurumuzda değil.
Bu cesaret keleşliği nasıl uçuyor?
Bir kaç güne ölmeyecek mi?

Gurkan Karaman

Günlerden Ay Akşamı

Günlerden bir ay akşamı,
Zihnimde bir yansıma,
Gönlümde bir ay kesigi...
Sar gitsin abi,
Ne de olsa geçer.

Günlerden bir ay akşamı,
Işıkları kim söndürdü?
Gözüm görmez oldu...
Işığı getir abi,
Ne de olsa görürüm.

Günlerden bir ay akşamı,
Kelimeler kafama kafama vuruyor.
Ne demek istiyorlar?
Kağıdı, kalemi getir abi,
Ne de olsa yazacağım.

Günlerden bir ay akşamı,
İçimdeki şey donmuş bir kor.
Eritemedim gitti.
Ateşi yak abi,
Ne de olsa zamanla erir.

Günlerden bir ay akşamı,
Güneşli bir sabah olmadı daha.
Işık vurmuyor yüzüme.
Feneri getirsene abi,
Ne de olsa sabah olmayacak.

Gurkan Karaman

İsra'm

Gözler görür mü ki?
Kalpler anlar mı?
İsra'sı olmayan nasıl bulsun ki,
anlayan gözü, gören kalbi.

Karanlık yollar çıkar mı aydınlığa?
Aydınlık yollar görünür mü ki?
İsra'sı olmayan nasıl görsün ki,
Karanlığı aydınlığa çıkaranı.

Divane olan bilir mi ki?
Aşk ile yanar mı ki?
İsra'sı olmayan nasıl bilsin ki,
Aşkından divane olanı.

Gürkan ansızın kalbine çekildi.
İsra'sını Esra eyledi.
İsra'sı olan nereden anlasın ki,
Karanlığın var olduğunu.

Gurkan Karaman

Kula Günah

Kul günah işlemez mi?
İşlediği günaha tevbe etmez mi?
Sen seni günahsız mı sandın?
Ey beni Adem! Sen de beni günah!

Kul kula boyun eğer,
Malik-i mülk kulu azad kılar,
Kul kendini abdü mülk kılar,
Hakikat-i salat bilen salat kılar!

Gurkan Karaman

Maşuka

Akla gerektir,
Kalbe gerek dir,
Bu ne maşuka,
Ruha gerektir.

Ömür biçile,
Nefes bi çile,
Bu ne maşuka,
Değer biçile.

Gürkan biçare,
Esra'dır çare,
Bu ne maşuka,
Kalb içre yare.

Gurkan Karaman

Medyen ve Sen

Öldürdüm bir şeyleri
Korkuttum ve kaçıyorum
Kaçtığım bir kral
Çöllere düşürdü bu korku
Kumlar tanesi sen kadar
Uçsuz bucaksız

Yolum Medyen değil Sen
Fikrim bir mera
Su çeksem kuyudan
Versem fikrimdeki canlılara
Gecikmese hiç
Yardım eder belki birisi
Bir şeyler öğrenirim

Geri dönüyorum yurduma
Bir ağaç yanıyor
Yaklaşsam biri var, Sen
Aklımda yılan
Elimde bir ışık
Sönüverdi şimdi...

Gurkan Karaman

Međer Sensiz Yaşanmazmış

Međer dünya renksizmiş,
Ağaçlar, gökyüzü, su ve güller...
Renk cümbüşü senmişsin.

Međer dünya duruyormuş,
Yıllar, mevsimler, aylar ve günler...
Zaman seninle akıyormuş.

Međer duygu diye bir şey yokmuş,
Acı, heyecan, sevgi ve aşk...
Duygular seninle var oluyormuş.

Međer ay parlamıyormuş,
Güneş, ışık ve nur...
Karanlık seninle aydınlığa çıkıyormuş.

Međer nehirler akıyormuş,
Okyanus, deniz ve göl...
Suyu coşturan senin güzelliğınmiş.

Međer kalp atmıyormuş,
Bu heyecan, bu ateş ve nâr...
Kalbe hayat veren senmişsin.

Gurkan Karaman

Ne Gece Bu Gece

Uykular yarıldı bir gece,
Üstüne bir de kafada zelzele,
Bağırarak şimdi apansız
Kafada hep iki hece.
Yerinde olsam çığlık atarım;
Hem konuşmuyor hem de düşünüyor.
Duvarlar ayakta beklerdi çaresizce.
Gözleri görmez, şimşek çakardı delice.
Şirtında bir ağrı olurdu anlamazdı bilmeyince.
Ölmüyor musun daha? Su içelim hadi.

Gurkan Karaman

Sen Denizi

Aklımda, günümde hep sen
Dalga dalga kalbime vuruyorsun
Bir yangın var bir yerlerde
Sönmüyor alevlendikçe büyüyor
Acım kum tanelerince
Dalgalar kıyıya vursa keşke...

Gurkan Karaman

Sen Hep Gölümse

Sen hep gülümse ey sevgili,
Güneşin parlaklığına kastediyorsun,
O güzel renkler,
Tek tek solmasın.

Ölüm döşegindeki o son umut,
O son çaresizlik var ya,
Sanki ikisinin arasındayım,
Yavaş yavaş dalıp gitmekteyim.

Sen hep gülümse ey sevgili,
Hırsızlara inat kalp çalışyorsun,
O güzel duygu,
Uslu uslu karanlığa gömülmesin.

Gülü seven dikenine katlanır derler,
Zahirde olsa ne gam!
O diken kalbe batar,
İşte o damlayan şey var ya,
Ağlaya ağlaya nazarımı soldurur.

Sen hep gülümse ey sevgili,
Gül ki kelimeler kalpten dökülsün,
Gül ki bu şiirler anlam kazansın.
Sen hep gülümse ey sevgili...

Gurkan Karaman

Sen Mevsimi

Yapraklar yemyeşildi,
Doğa seviniyordu bana.
Ruhumu suluyordum,
Seni soluyordum,
Gözlerimde seni ışıltıyordum.
Bir fidan büyütmek istedim.
İlk fidanım olacaktı,
Büyür mü bilmezdim.
Boy atmasını isterdim.
Bana nefes olmasını dilerdim.
Ona sırtımı dayamak isterdim.
Derdimi anlatmak ve katıla katıla gülmek isterdim...

Kış oldu...
Güz ne ara geçti?
Daha yapraklar yeşil kalacaktı,
Nefes alıyordum ben,
Doğa neden kefen giymek istiyor?
Bu kadar mı acınası halim?
Bu denli kederli mi ahvalim?
Kış niye bu kadar zalim?

Yapraklar sararıp solmuş,
Rüzgar yüzüme sert bir tokat atıyor.
Gökyüzü ağlamaya başlıyor.
Peñcereden dışarıya bakıyorum.
Buğru oluşuyor.
Silmek istiyorum ama yapamıyorum.
Seni görüyorum
Ve seni hissediyorum.
Buğruyu sildi birisi,
Kim bilmiyorum.
Fidanım kurumuş bana bakıyor öylece.
Yeniden büyür mü acaba?
Beyhude çaba...

Bunca mevsim gördüm
Ama ben böylesini hiç yaşamadım.
Bu mevsimi on altı mevsim beklemişti.
Bu mevsim adeta gülücüklenmişti.
Ağaçlar, denizler bir başka renklenmişti.
Gözüme fer gelmişti.
Ben böylesini hiç yaşamamışım.
Yaşamam bir daha da, bilinmez...

Gurkan Karaman

Sen Zamanı

Sürdü bunca yıl seni bekleyişim.
Sıkıştım kaldım içinde bu bekleyişin.
Ne olurdu bu vuslat sona erseydi?
Birlikte kahkahalar atsaydık ne olurdu?
Bu bekleyiş bitseydi ne olurdu?

Öksüz kaldı yüreğim bekleyişten.
Aklım Rahel gibi çabalıyor.
Su gibi aktığını anlatıyor zamanın.
Avutmaya çabalıyor ruhumu.
Ne yazık! Ben de dinliyorum.

Sürdü bunca yıl seni bekleyişim sen kadar,
Sürer bundan sonra da bekleyişim ölüme kadar...

Gurkan Karaman

Senli Uzak Hayaller

Akşamlar ayrı bir soğumuş.
Gündüzler karanlığa sarılmış.
Gözlerim bir âmâ misali, kaybolmuşum.
Senin denizini hayal ederken,
Sıcak kumları çoktan göze almıştım ben.
Uzaklara yelken açacaktık.
Hayaller kuracaktık, hayaller yaşayacaktık.
Hepsi hayal miydi?

Konuşuyorum, sitem ediyorum!
Sesimi duymuyor musun?
Duyma, daha iyi.
Kalbinin bir camını da ben kırmayayım.
Kalbini bir de ben kanatmayayım.
Toplarım ben kendi kırıklarımı,
Çekilirim kendi köşeme merak etme.
Ben kendi suskunluğumla kalırım.
Dalarım uzaklara.
Dalarım senli hayallere, kalırım.

Gurkan Karaman

Sessiz Beş Dakika

Kapı açıldı,
Heyecan mıydı bu yoksa, sevinç mi?
Beş dakika istedi,
Kalbimin kapısını kapattı,
Sonrası sessizlik...

Öğrenmiş bir şekilde, evet öğrenmiş!
Ama nasıl? Kalpten döküleni dinlemeden mi?
Krizantemi göz yaşı ile sulayarak mı?
Öğrenmiş tamam ama duymuş, dinlemedi...

Peki benim dilime neden mühür vuruldu?
Meftun halden olsa gerek.
Hayır, hayır! Cüda düşeceğimi anladım herhalde.
Tamam sustum ama keşke konuşsaydım,
Yahut susarak konuşsaydım.

Kelimelerini çok güzel seçtin,
Sanki özellikle yaralayacak kelimelerdi bunlar,
Ya da bana öyle geliyor
Veya bana öyle acı veriyor.

Umut verdiğini hiç düşünmedim ki zaten.
Umut nedir ki? Güneşin düştüğü yer değil mi?
Umut güneş ilk doğduğunda yeşerdi bende.
Sonrası sensizlik...

Olsa da seninle olmaz dedi.
Belki bevatında baksa mesrur olurduk.
Hayır, hayır! Bir şey değişmezdi muhtemelen.
Gönülden irak olan deryada niye boğulsun?

Hiç mi olmaz deyiverdim birden..
Dedim ya umut güneşin düştüğü yer diye.
Güneş batıyordu. Batsın istemedim.
Belki bir kez daha güneş doğabilir dedim,
Oysa güneş hiç doğmamış...
Sonrası karanlık...

Arkadaşlık devam etsin istiyorsun.
Arkadaş! İnsan daha çok sevmez mi öyle?
Hem sever, hem üzülür, hem düşünür, hem bölünür.
Deneyelim yine de, binler pare olacağımı bile bile deneyelim..

Veda zamanı geldi artık sanırsam.
Elimi sallıyorum, elveda demeye hazırlanıyorum.
Arkamı döneceğim şimdi,
Sonrası sensizlik.

Gurkan Karaman

Uzaktardaki Bir Resim

Bir resim çiziyorum aklımdan,
Çerçevesiz bir resim,
Yanmaya başlamış çoktan yavaş yavaş köşelerden.
İçinde bir kadın var uzaktarda,
Bir yerlerde uzaktara bakıyor,
Derin derin, gülümseyerek bakıyor.
Önünde bir deniz,
Gökyüzünde ağlayan bulutlar,
Bir yanında ağaçlar ağlarken,
Bir yanında papatyalar gülüşüyor.
Ağaçlar ve bulutlar kime ağlıyor?
Bir adam var uzaktarda bir yerlerde.
Yolunu kaybetmiş adeta,
Uzaktardaki bir kadına bakıyor.
Derin derin, korkarak bakıyor.
Uzaklaşıyor yaklaştıkça.
Kadın neden uzaktarda ki?
Papatyalarla birlikte gülseler olmaz mı?

Gurkan Karaman

Yaşamak İstiyorum Ben

Bu diyardan gitmek istiyorum...
Bir yağmur tanesi olup bir yapraktan süzölmek,
Toprağa düşüp can olmak istiyorum.
İçime havayı dolu dolu çekmek istiyorum.
Bıram bıram yaşamak istiyorum.
Ölümlere inat, kalbi ölenlere inat,
Dimdik ayakta durmak istiyorum.

Sonra yine sen çıkageldin...
Yaşamak istiyorum dedikçe içime ateş düşürdün.
Ayakta durmak istiyorum dedikçe,
Can olmak istiyorum dedikçe,
Ruhum ikiye bölündü.
Kaldıramıyorum artık...

Umudu yağmur damlalarında arar oldum...
Bu arayış, bu gök gürültüsü de neyin nesi?
Çaresizliğime sitem mi ediyor yoksa?
Uşüyorum,
Titremeye başladım,
Damlalar yüzüme yüzüme düşüyor,
İslandım ama hala bulamadım.
Sessizce ölümü bekliyorum şimdi,
Hayır! Yaşamak istiyorum ben...

Gurkan Karaman